

ದಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಹಿರೇಮಠ

ತಾರಾ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನ,

ಧಾರವಾಡ

894. 814 1

HIR

N59

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ: ೧೯೫೯

ಶಿವನಗೃಹ

ಮುಖಚಿತ್ರ :

ಶಾಂತಿನಿಕೇತನದ ಕಲಾನಿದ : ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಂಕರಗೌಡ

‘ಜೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ’ ಅಕ್ಷರ ರಚನೆ : ಶ್ರೀ ಮೂರ್ತಿ, ಧಾರವಾಡ

C 5372 CR

(All Rights Reserved)

ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ

ಫುಲ್ ಕಾಫಿ

ಆರ್ಟ್ ಪೇಸ

ಮುದ್ರ

ಬಸವರಾ

ಲಲಿತ ಮ

ಧಾರ

ಅರ್ಪಣೆ

ಮಾತೃಶ್ರೀ ಜಯದೇವಿತಾಯಿ:

ಅವರಿಗೆ

ತಾಯಿಯ ಹರಕೆ

...

ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷೆಯ ನೋಟ ಚಂದಿರನ ತೋಟ
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಸಂದಾವನ ಕಿಳಿಯುವು
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಸಂದಾವನ ಕಿಳಿಯುವು - ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷೆ
ಚಿತ್ತರದ ಗೊಂಬಿಕ ನಿನ ಕಣ

*

ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷೆಯ ಕಂಗಳಿರು ಬಿಳಿ ಮುತ್ತಿನ ಭಾರಿ
ಚಿತ್ತಿಮಳಿಯಾಗಿ ಕ ಸುರದದ
ಚಿತ್ತಿಮಳಿಯಾಗಿ ಸುರದದ - ತಿಳಿಧಾರಿ
ಚೈತರದ ಉರಿಬಿಸಿಲ ಕ ಸುರಗೇದ

ಡಿಸೆಂಬರ ೧೯೫೮
ಸೊಲ್ಲಾ ಪೂರ

}

ಜಯದೇವತಾಯಿ

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕವಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾವ್ಯದೃಷ್ಟಿ, ಒಂದೊಂದು ಕಾವ್ಯಕಲ್ಪನೆ. “ಜೇಂಗೊಡದಂತೆ ರೈಂಕರಿಪ ತುಂಬಿಗಳಿಂಚರ ದಂತೆ....ಪೊಸ ಸುಗ್ಗಿಯ ನಂದನದಂತೆ....ಸುಸಿಲಾಸೆಯ ನಲ್ಲಳ ನೋಟದಂತೆ....” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕವಿ “ಅಂಜೆಯ ತಿಪ್ಪುಳಂಜೆಯಿಂ ತಿರುಪಿದವೊಲ” ಮೃದುವೆನೆ ಪೊಸ ಬಗೆ ರಸಭಾವದೊಳೊಳುಕುಳಿಯಾಡೆ” ಎಂದು ಹಾಡಿ ನಲಿದಾಡಿ ದ್ದಾನೆ; “ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದ ಕಾಮದಂತೆ” ಎಂದು ಆಧುನಿಕ ಕವಿಯೊಬ್ಬ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ತಪಸ್ಸಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರವರ ದೃಷ್ಟಿಗನುಗುಣವಾಗಿ, ಅವರವರ ಕಾವ್ಯಾನುಭವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕವಿತಾ ಕಾಮಿನಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ದೃಷ್ಟಿ ಯಾವುದೇ ಇದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಷೋನ್ಮಾದದ ಕಾವು ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಆ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿದಾಗಲೆ ಕಾವ್ಯಪ್ರತಿಭೆ ಒಡಮೂಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೃದಯ ವೀಣೆಯ ರೈಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ನಾದದ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಅನುಭವದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭೆಯ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಣಿಸಿ ಕಾವ್ಯಾಂಗನೆಯನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿದಾಗ ಆಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಚಲುವಿಕೆಯ ತವರೂರಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಅನುಭವ, ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ರಸಭಾವ, ಕಲ್ಪನಾ ವೈಖರಿ ಹಾಗೂ ಉದಾತ್ತ ವಿಚಾರಗಳ

ತ್ರಿವೇಣೀ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಕನ್ನಿಕೆ ಮಿಂದು ಪುನೀತಳಾಗಿ
ದ್ದಾಳೆ. ಈ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮವೇ “ಕವಿಗೆ ವಾಣಿಯಾಗಿ,
ಕವಿತೆಯಾಗಿ, ಜೀವ ಜೀವದಲಿ ಬೆರೆತು” ಕವಿಯನ್ನು ಹಾಡ
ತೊಡಗಿಸಿದೆ. ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಕವಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯ
ನವಿಲು ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದಾಗ, ರಸಭಾರದಿಂದ, ಅರ್ಥಭಾರ
ದಿಂದ, ಧ್ವನಿಭಾರದಿಂದ ಬಗ್ಗಿ ಬಳುಕುವ ಶಬ್ದಗಳು ಚಿಮ್ಮಿಬಂದು
ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣದ ಗರಿಗಳಾಗಿ ನವಿಲಿನ ಬೆಡಗನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿ
ಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಮಧುಮಾಸ ಬಂದಿತ್ತು
ಹೂ ಅರಳಿ ನಿಂದಿತ್ತು
ಪರಾಗ ತುಂಬಿ ಸೂಸಿತ್ತು
ಭ್ರಮರ ಗುಂಯ್ ಗುಟ್ಟಿತ್ತು

.....
ಕವಿ ಕಂಡ ಈ ದೃಶ್ಯ ರಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು!
ಕವಿ ತಿಳಿದ ಈ ರಹಸ್ಯ ಗೂಢವಾಗಿತ್ತು !!

(ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರಾಸ)

ಇದರಲ್ಲಿಯ ಕಾವ್ಯದ ಸಹಜ ಓಟ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹದಾಗಿದೆ.

ರೆಪ್ಪೆಯಾಳಗಳಲಿ ಕನಸು ನನಸ ಪೊತ್ತು
ಕುರುಳುಗಳ ಹೊರಳಿನಲಿ ಮೋಹಮಂ ಬೊತ್ತು
ಮಾತನಾಡಿದರದೊ ಹೂಮಳೆ ಸುರಿದುದೋ

(ಕುಸುಮ ಜೀವಿ)

ಕಂಗಳೋ ಹಸಿದಿಹವು ಮನವು ‘ರಣರಣನೆನಿಸಿ’

ಎಂದು ನಿನ್ನಯ ಬರುವು ಎನ್ನ ಮುಗ್ಧಿ!

ಬದುಕಿನಲಿ ತುಂಬುವೆಯ ನಿನ್ನ ದರುಶನ ಸುಧೆಯ

ಚೆಲುವಿನಾಡೆಯನಿಟ್ಟು ಕರೆನೆ ಸ್ನಿಗ್ಧಿ!

(—ಗೆ)

ಇಲ್ಲಿಯ ಕಲ್ಪನಾವಿಲಾಸ ಕಾವ್ಯ ಸಾಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಪುಟ
ಕೊಟ್ಟಂತಿದೆ.

ನಿಶೆಯ ಮಡಲಲಿ ಸೋತು ಬಿದ್ದಿದೆ ಬದುಕು
ದಿನಕರ್ಮ ಮುಗಿಸಿದ ಸಂತೋಷದಲಿ

ಕೊಲೆ ! ಮಣ್ಣು ಮಣ್ಣುನು ತುಳಿದಿದೆ
ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ಕುಣಿದಿದೆ ಮತ್ತೆ ತಣಿದಿದೆ !

ಬೆಳಕಿನೆದೆಯನೊತ್ತಿ ಕತ್ತಲು ಹೆಡೆಯನೆತ್ತಿ ನಿಂತಿದೆ

ಬಾಳ ಹಂದರದಲ್ಲಿ ! (ಓಂ ! ಶಾಂತಿ)

ಇಲ್ಲಿಯ ಧ್ವನಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ
ಪರಿತಪಿಸುವ ಧ್ವನಿ ! ಇದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕತೆಯಲ್ಲ;
ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಉಪೇ ಅಲ್ಲ; ಇದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಾ ಕವಚವಾಗಿ ಉದಾತ್ತ
ವಿಚಾರವೂ ಇದೆ; ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಯೂ ಇದೆ :

ಪ್ರೇಮಪೊಂದೆ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ

ಸಮತೆಯೊಂದೆ ಎಲ್ಲ ನಿಯಮ.

(ಹೊಸಬಾಳಿಗಾಹ್ವಾನ)

ಕಾವ್ಯದ ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ
ಸಂಗ್ರಹ ವೈವಿಧ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಚೆಲುವಿಕೆಯ
ಸಿರಿ, ಜೀವನದ ಹಿಗ್ಗು ಕುಗ್ಗು, ಹೃದಯದ ಹಂಬಲ, ಕಾಲನ
ಲೀಲೆ - ಹಲವಾರು ಕುಡಿಯಾಗಿ ಕಾವ್ಯದ ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿದೆ; ಸರ್ವ
ರಗಳೆಯಿಂದ ಜನ್ಮವೆತ್ತ ಮುಕ್ತ ಭಂವಸ್ಸನ್ನೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ
ಇವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯ - ಓಂ !
ಶಾಂತಿ - ಕಥನ ಕವನ - ಗವೀಶನಡಿ ತಾ ಕೈಲಾಸಮದು - ಗದ್ಯ
ಗೀತೆ - ಕಾರುಣ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ - ಮೊದಲಾದ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

“ ನಿನ್ನದೊಂದು ಸುವರ್ಣ ಜ್ವಾಲೆ ನನ್ನ ದೇಹದಲಿರುವ
ಪಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು

ಭಸ್ಮಗೈದು ನನ್ನಾತ್ಮದ ಹಿರಿಮೆಯನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿ ! ”

(ಕಾರುಣ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ)

“ ಅದೇ ಅರಳಿ ಪುಳುಕಿತಗೊಂಡಿರುವ - ಚಿಗುಲಾಜಿಯ -
ಮಿದು - ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ನವ ವಸಂತ ಮಾಸದ ಭ್ರಮದ
ಮನದುಂಬಿ ಪಾಡುತ್ತಲಿದೆ - ಸೃತ್ಯಗೈಯುತ್ತಲಿದೆ ! ” (ಪ್ರೀತಿ)
ಮೊದಲಾದವು ಉತ್ತಮ ಮಾದರಿಯ ಗದ್ಯಗೀತೆಗಳಾಗಿವೆ.
‘ ಓ ! ಕಾಲಪುರುಷ ’ದ ಓಟ ತಾಂಡವ ಸೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು
ಬಂದಿದೆ !

ಇಲ್ಲಿರುವ ಭಾವಾನುವಾದ ಮೂಲ ಕಾವ್ಯದಂತೆಯೇ
ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತವಾಗಿವೆ. ಭಾವಾನುವಾದ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶದಷ್ಟು
ಕಠಿಣ. ಮೂಲ ಕವಿಗಳ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಕುಂದು ಬಾರದಂತೆ ರವೀಂದ್ರರ
ಹಾಗೂ ಚಂಡಿದಾಸನ ಕವನಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯವರು ಕನ್ನ
ಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆಗ...ನಿನ್ನ ವಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲಕಲ ಕೂಜನದಲಿ
ವನ-ನಿಕುಂಜಗಳಲಿ, ತುಟಿ ಅರಳಿಸುವ ಹೂಗಳಲಿ
ನಿನ್ನ ಸುಸ್ವರ ಪ್ರಸ್ಫುಟಿತಗೊಳುವದನು ನೋಡುವೆ !

(ಪ್ರಭಾತ ದರ್ಶನ)

ಇದು ಮೌಲಿಕ ಕಾವ್ಯವೆಂದೇ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ !

ಇವರ ಪ್ರತಿಭೆ ಬಹು ಮುಖವಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ
ಲೇಖಕರಾಗಿ, ಪತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಲೇಖಕರಾಗಿ, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿ
ಗಳಾಗಿ - ಹಲವಾರು ದಿಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕಿಳಿ
ದಿದ್ದಾರೆ. “ He left scarcely any kind of writing
untouched and touched nothing that he did not
adorn ” ಎಂದು ಗೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಮಿಥ್‌ನ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು
ಇವರನ್ನು ಕಂಡಾಗೆಲ್ಲ ಸ್ಮೃತಿ ಪಟಲದ ಮೇಲೆ ಸುಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಧಾರವಾಡ

೧೦-೧-೧೯೫೯

- ಆರ್. ಸಿ. ಭಾಸನೂರಮಠ

ಮಕರ ಸಂಕ್ರಮಣದ ಈ ಶುಭದಿನದಂದು 'ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ' ಕವನಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಕಾವ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು-ತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

'ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ' - ತಾಯಿ ಹರಕೆಯಲಿ, ತಾಯ್ತನದ ತಣ್ಣಿ ನಲಿ ಬೆಳೆದವಳು. ತಾಯಿ ನೀಡಿದ ಭಾಗ್ಯವನು ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ 'ನಿನ್ನ ಹರಕೆ' ಎನಗೆ ಎಂದೂ ಇರಲೆಂದು ಬೇಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ನಾಡಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಸೋದರ ಶ್ರೀ ಭೂಸನೂರಮಠರು ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ಭ್ರಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನೆಂದಿಗೂ ಮಣಿ.

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಡೆದಿರುವ ಭಾಗ್ಯ-ಹಲವು ಕಾಲ ಹೃದಯದ ಸ್ನೇಹಿಗಳ ಸ್ನೇಹ. ಅಂಥ ಸ್ನೇಹಿಗಳ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಸುಧೆಯ ಪ್ರತೀಕ ಈ 'ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ!'. ಈ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಸೋದರ ರುದ್ರಣ್ಣ, ಶಂಕರಣ್ಣ, ಸುಂಕಾಪುರ, 'ರವಿ,' ಜಿನದತ್ತ, 'ವಿರೂ' - ಈ ಉದಾತ್ತ ಜೀವಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೌನವಾಗಿ ಮೇವೆಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸುಂದರವಾದ ಮುಖ-ಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರಿಸಿ 'ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ'ಯ ಚಿಲುವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಗೌಡರ ಉಪಕಾರ ಬಹು ಹಿರಿದು.

ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಕವನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆಲ್ಲ ಉಪಕೃತ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿರುವ ಲಲಿತ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ಹೊರಡಿಯವರಿಗೆ ನೆನಕೆಗಳು.

“ ಅದೇ ಅರಳಿ ಪುಳುಕಿತಗೊಂಡಿರುವ - ಚಿಂಗುಲಾಜಿಯ -
ಮಿದು - ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ನವ ವಸಂತ ಮಾಸದ ಭ್ರಮರ
ಮನದುಂಬಿ ಪಾಡುತ್ತಲಿದೆ - ನೃತ್ಯಗೈಯುತ್ತಲಿದೆ ! ” (ಪ್ರೀತಿ)

ಮೊದಲಾದವು ಉತ್ತಮ ಮಾದರಿಯ ಗದ್ಯಗೀತೆಗಳಾಗಿವೆ.
‘ ಓ ! ಕಾಲಪುರುಷ ’ದ ಓಟ ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು
ಬಂದಿದೆ !

ಇಲ್ಲಿರುವ ಭಾವಾನುವಾದ ಮೂಲ ಕಾವ್ಯದಂತೆಯೇ
ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತವಾಗಿವೆ. ಭಾವಾನುವಾದ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶದಷ್ಟು
ಕಠಿಣ. ಮೂಲ ಕವಿಗಳ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಕುಂದು ಬಾರದಂತೆ ರವೀಂದ್ರರ
ಹಾಗೂ ಚಂಡಿದಾಸನ ಕವನಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯವರು ಕನ್ನ
ಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗ....ನಿನ್ನ ವಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲಕಲ ಕೂಜನದಲಿ
ವನ-ನಿಕುಂಜಗಳಲಿ, ತುಟಿ ಅರಳಿಸುವ ಹೂಗಳಲಿ
ನಿನ್ನ ಸುಸ್ವರ ಪ್ರಸ್ಥುಟಿತಗೊಳುವದನು ನೋಡುವೆ !

(ಪ್ರಭಾತ ದರ್ಶನ)

ಇದು ಮೌಲಿಕ ಕಾವ್ಯವೆಂದೇ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ !

ಇವರ ಪ್ರತಿಭೆ ಬಹು ಮುಖವಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ
ಲೇಖಕರಾಗಿ, ಪತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಲೇಖಕರಾಗಿ, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿ
ಗಳಾಗಿ - ಹಲವಾರು ದಿಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕೆಳ
ದಿದ್ದಾರೆ. “ He left scarcely any kind of writing
untouched and touched nothing that he did not
adorn ” ಎಂದು ಗೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಮಿಥ್‌ನ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು
ಇವರನ್ನು ಕಂಡಾಗೆಲ್ಲ ಸ್ಮೃತಿ ಪಟಲದ ಮೇಲೆ ಸುಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಧಾರವಾಡ

೧೦-೧-೧೯೫೯

- ಆರ್. ಸಿ. ಭಾಸನೂರಮಠ

ಮಕರ ಸಂಕ್ರಮಣದ ಈ ಶುಭದಿನದಂದು 'ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ' ಕವನಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಕಾವ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು-ತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

'ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ' - ತಾಯಿ ಹರಕೆಯಲಿ, ತಾಯ್ತನದ ತಣ್ಣಿ ನಲಿ ಬೆಳೆದವಳು. ತಾಯಿ ನೀಡಿದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ 'ನಿನ್ನ ಹರಕೆ' ಎನಗೆ ಎಂದೂ ಇರಲೆಂದು ಬೇಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ನಾಡಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಸೋದರ ① ಭೂಸನೂರಮಠರು ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ಭ್ರಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನೆಂದಿಗೂ ಮಣೆ.

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಡೆದಿರುವ ಭಾಗ್ಯ-ಹಲವು ಕಾಲ ಹೃದಯದ ಸ್ನೇಹಿಗಳ ಸ್ನೇಹ. ಅಂಥ ಸ್ನೇಹಿಗಳ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಸುಧೆಯ ಪ್ರತೀಕ ಈ 'ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ!' ಈ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಸೋದರ ರುದ್ರಣ್ಣ, ಶಂಕರಣ್ಣ, ಸುಂಕಾಪುರ, 'ರವಿ,' ಜಿನದತ್ತ, 'ವಿರೂ' - ಈ ಉದಾತ್ತ ಜೀವಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ವಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸುಂದರವಾದ ಮುಖ-ಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರಿಸಿ 'ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ'ಯ ಚಿಲುಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದ ಹಾಗೂ ಅತ್ತೀಯ ಗೆಳೆಯ ② ಶಂಕರಗೌಡರ ಉಪಕಾರ ಬಹು ಹಿರಿದು.

ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಕವನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆಲ್ಲ ಉಪಕೃತ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿರುವ ಲಲಿತ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ③ ಬಸವರಾಜ ಹೊರಡಿಯವರಿಗೆ ನೆನಿಕೆಗಳು.

೧.	ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ	೧
೨.	ಕುಸುಮ ಜೀವಿ	೪
೩.	ಕನ್ನಡದ ರವಿ	೫
೪.	ಓಂ ! ಶಾಂತಿ !	೭
೫.	ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ	೧೦
೬.	ಕಣ್ಣುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ	೧೨
೭.	ಅಕ್ಕನೋಲೆಯನೋದಿ	೧೪
೮.	ಸರ್ವಾರ್ಪಣ	೧೫
೯.	ಓ ! ಕಾಲಪುರುಷ	೧೭
೧೦.	ಕಾರುಣ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ	೧೯
೧೧.	ನೀನೇ ಬೇಕು	೨೦
೧೨.	ಗವೀಶನಡಿತ್ತಾ ಕೈಲಾಸಮದು	೨೧
೧೩.	ಶಿವ ಶಿವೆ	೨೫
೧೪.	ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷ	೨೭
೧೫.	ಪ್ರಭಾತ ದರ್ಶನ	೨೮
೧೬.	ಪ್ರೀತಿ	೨೯
೧೭.	— ಗೆ	೩೦
೧೮.	ಹೊಸ ಬಾಳಿಗಾಹ್ವಾನ	೩೩
೧೯.	ಕಂಠಾಭರಣ	೩೪
೨೦.	ಯಾರು ?	೩೫
೨೧.	ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲಿ	೩೬
೨೨.	ಬಾಳ ದೇಗುಲದಲಿ	೩೭
೨೩.	ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಬೆಳಕು	೩೮
೨೪.	ಮಹಾದೇವಿ !	೩೯
೨೫.	ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯೊಂದೆ ಸಾಕು	೪೦

ತೃಪ್ತಿ !

ಬಂದಾರೆ ಬಾರೆ
ಮಕರಂದ ಸೊಗವೆ
ನೆಲಿಸ್ಯಾರ ನೆಲಿಸೆ
ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲೆ

ಜನುಮ ಜನುಮಕೂ
ನೀನೊಲಿದು ಬಾ
ಬದುಕು ಬದುಕಿಗೂ
ನೀ ಬೆಳೆದು ಬಾ

ಕವಿಗೆ ವಾಣಿಯಾಗಿ
ಕವಿತೆಯಾಗ ಬಾ
ಜೀವ ಜೀವದಲಿ
ಬೆರೆತು ಹಾಡು ಬಾ

ಬಂದಾರೆ ಬಾರೆ
ಮಕರಂದ ಸೊಗವೆ
ನೆಲಿಸ್ಯಾರ ನೆಲಿಸೆ
ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲೆ

ಚೈತನ್ಯ

ನೇಹವೋ ನಲುಮೆಯೋ
ಎನೆಂಥ ಲೀಲೆಯೋ
ತಿಳುವಿನಾಚಿನ ಮಾತ
ತಿಳುಹಿ ಅರುಹ ಬಾ

ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಾರವಿಂದ
ಮಕರಂದ ಸವಿದು
ನಿನ್ನ ಹೂ-ದುಟಿಯ ಹಾಲ್ವೆನು
ಸುರಿಯಿ 'ನಾನಿನ್ನು ಸುಖ'ವೆಂದೆ

ನೂರು ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬೆಂದು
ಬೇಗುದಿಗೊಂಡು ಬರೆ
ತುಟಿಗೆ ತುಟಿಯಿಟ್ಟು
ಸುಖವ ನೀಡಿದಾಕೆ

ಬಂದಾರೆ ಬಾರೆ
ಮಕರಂದ ಸೊಗವೆ
ನೆಲಿಸ್ಯಾರ ನೆಲಿಸೆ
ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲೆ

ಪ್ರೇಮ ಪ್ರೀತಿಗಳ
ಸಂಗಮವೆ
ಜಿಲುವು ಒಲುವುಗಳ
ಆಗರವೆ

ನೀನೊಲಿದು ಬಂದುದೇ
ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಪೂರ್ಣತೆ
ನೀನಿತ್ತು ಪ್ರೇಮ ಪಿಯೂಷವೆ
ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆ

ನಿನ್ನ ಮುತ್ತೋ ಚೈತನ್ಯದಕ್ಷಿ
ನಿನ್ನ ಒಲವೋ ನನ್ನ ಬಾಳ್ಗೆ ಗೆಲವು
ಎದೆಗೆ ಎದೆಯನೊತ್ತಿ
ಬಾಳಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹರ್ಷವರ್ಷಗರೆದಾಕೆ

ಮನ ಮನದಲೂ
ಮುದಗೂಡಿ ಬಾ
ರಕ ರಕದಲೂ
ಸ್ಫುರಿಸು ಬಾ

ಬಂದಾರೆ ಬಾರೆ
ಮಕರಂದ ಸೊಗವೆ
ನೆಲಿಸ್ಯಾರ ನೆಲಿಸೆ
ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲೆ

ಅವುದನು ಕಂಗಳಿವು ನೋಡುತ್ತಿವೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ಅಂಗಾಂಗದಲಿ ರಸವು ಕಣ್ಣಿ ನೋಳಗವೃತಂ
ಉಸಿರ ತೆರೆ ತೆರೆಯೊಳಗೆ ಕುಸುಮ ಜೀವಂ

ರೆವೈಯಾಳಗಳಲಿ ಕನಸು ನನಸ ಪೊತ್ತು
ಕುರುಳುಗಳ ಹೊರಳಿನಲಿ ಮೋಹಮಂ ಬೊತ್ತು
ಮಾತನಾಡಿದರದೋ ಹೂಮಳೆ ಸುರಿದುದೋ
ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳು ತಾಳಿ ಚಿರಮೌನಮಂ
ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆಯನೊಡೆದು ಸೂಸುತಿದೆ ಸಂಗೀತ
ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ಅವಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದಳೊ
ನೇಸರನ ತೇಜವೇ ಒಂದಾಗಬಹುದೇನೊ
ಅದರೂ ಕೆನ್ನೆಯಲಿ ನೆಲಿಸಿರುವುದಾದಾಸ್ಯ
ಪುಷ್ಪಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಮಂಜು ಮಣಿಯಂತೆ
ಬಾನಿನಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಹಬ್ಬಿರುವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ
ಬೆಳಗಿನಲಿ ಮುಸುಕಿರುವ ಮಂಜಿನಂತೆ

ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿಗೆ ಮೋಡಗಳ ಹೊಂದಿಕೆಯಂತೆ

ಅವುದನು ಕಂಗಳಿವು ನೋಡುತ್ತಿವೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ಅಂಗಾಂಗದಲಿ ರಸವು ಕಣ್ಣಿ ನೋಳಗವೃತಂ
ಉಸಿರ ತೆರೆ ತೆರೆಯೊಳಗೆ ಕುಸುಮ ಜೀವಂ

ಕನ್ನಡ ರವಿ

ಉದಯಿಸುತಲಿಹನಿಂದು ಕನ್ನಡದ ರವಿಯಲ್ಲಿ
ಹೃದಯ ಕುಸುಮದ ಚಲುವು ಹೊರಚೆಲ್ಲುವಲ್ಲಿ !

ಈ ಸಿರಿಗನ್ನಡ ನಾಡಿನಲಿ
ಪೆಂಪುಗಳಿಂಪಿನ ಭೂಮಿಯಲಿ
ಚಿನ್ನದ ಚಿಗುರಿನ ಮನದಲ್ಲಿ
ಸುವರ್ಣ ಭೂಮಿಯ ಒಡಲಲ್ಲಿ !

ಉದಯಿಸುತಲಿಹನಿಂದು ಕನ್ನಡದ ರವಿಯಲ್ಲಿ
ಹೃದಯ ಕುಸುಮದ ಚಲುವು ಹೊರಚೆಲ್ಲುವಲ್ಲಿ !

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಧೀರ ರವಿ
ತನ್ನಯ ಚಿನ್ನಯ ಕಿರಣದಲಿ
ನಾಡಿನ ಸಂದೇಶವನೊಡಮೂಡಿಸಿ
ತರುಣರ ಮನವನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಲಿ

ಉದಯಿಸುತಲಿಹನಿಂದು ಕನ್ನಡದ ರವಿಯಲ್ಲಿ
ಹೃದಯ ಕುಸುಮದ ಚಲುವು ಹೊರಚೆಲ್ಲುವಲ್ಲಿ !

ಕನ್ನಡತಿಯೊಡಲಾಸೆ ದೀಪ್ತಿಯನು ಬೆಳಗಿಸಲು
ಕನ್ನಡದ ಜನತೆಯ ಬಯಕೆಗಳ ತುಂಬಿಸಲು

ಕನ್ನಡಿಗರನೆಚ್ಚರಿಸಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನೀಯಲು:
ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಚಿಜ್ಯೋತಿಯಂ ಪಸರಿಸಲು:

ಉದಯಿಸುತಲಿಹನಿಂದು ಕನ್ನಡದ ರವಿಯಲ್ಲಿ
ಹೃದಯ ಕುಸುಮದ ಚಲುವು ಹೊರಚಿಲ್ಲುವಲ್ಲಿ !

ಜಯಮಾಲೆಯನು ಪಿಡಿದು
ಮಂಣು ಹೊನ್ನಾಗಿಸಲು
ಕನ್ನಡಿಯ ಚಲುವ ಬೆಳಗಿಸಲು
ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವ ಶಂಕರರ ನಾಡಿನಲಿ

ಉದಯಿಸುತಲಿಹನಿಂದು ಕನ್ನಡದ ರವಿಯಲ್ಲಿ
ಹೃದಯ ಕುಸುಮದ ಚಲುವು ಹೊರಚಿಲ್ಲುವಲ್ಲಿ !

ಕನ್ನಾಡ ಕೀರ್ತಿಯನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಿ
ಕರುನಾಡ ಬಯಲೊಳಗೆ ಸಾರಭವ ಸುರಿಸಲಿಕೆ
ನಾಡ ತಮವನು ಕಳೆದು ಹೊಸ ಬೆಳಕ ನೀಡಲಿಕೆ
ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೆಲಿಸಲಿಕೆ

ಉದಯಿಸುತಲಿಹನಿಂದು ಕನ್ನಡದ ರವಿಯಲ್ಲಿ
ಹೃದಯ ಕುಸುಮದ ಚಲುವು ಹೊರಚಿಲ್ಲುವಲ್ಲಿ !!

ಓಂ! ಶಾಂತಿ

ನಿಶೆಯ ಮಡಲಲಿ ಸೋತು ಬಿದ್ದಿದೆ ಬದುಕು
ದಿನಕರ್ಮ ಮುಗಿಸಿದ ಸಂತೋಷದಲಿ !
ಮುಗಿಲ ಮಾಳಿಗೆಯಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಫಕ ಫಕನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ ನಕ್ಷತ್ರ ಸಾಲು ಸಾಬಾಗಿ
ಬಿಕ್ಕಿ ಬೇಡಿ ತಂದ ಎರವಲ ಬೆಳಕಿನಂತೆ

*

ಎತ್ತಣೆಂದಲೋ ಬಂತು-ಬಂದು ಬಡಿಯಿತು ನಿಶೆಯ
ನಿದ್ರೆಗೆ-ಅಯ್ಯೋ ಬಂತೆ ಗೋಳು (?) ಅಳು, ದುಃಖ !
ಅಹುದು ! ಅಳು ದುಃಖ, ಸತ್ತವನಿಗಾಗಿ (!)
ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ತೇಲಿ ಬಂದಿತು
ಗಿರಿ ಗಿರಿಯ ಹಾರಿ ಗರಿ ಗರಿಯ ತೂರಿ
ಗಾಳಿ ಮೈಯನೇರಿ ನಾಯಿ, ನರಿಯ ಕೂಗು !

[ಭ್ರಾತೃದೇವೋ ಭವಃ.....]

ಕೂಲೆ ! ಮಣ್ಣು ಮಣ್ಣುನು ತುಳಿದಿದೆ
ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ಕುಣಿದಿದೆ ಮತ್ತೆ ತಣಿದಿದೆ !
ಯಾರೋ ಕೇಳಿದರು: 'ಯಾಕೆ ? ಯಾಕೆ ?
ಹುಡಿಯಾಯಿತು ?' 'ಎನು ? ಪುಡಿಯಾಯಿತೇ ?'
' ನೆಲಕೆ ಒಲವನುಣೆಸಿದನಂತೆ ! '

[ಶ್ರದ್ಧೆಯಾರ್ಚಿತುನಿಚ್ಛತಿ ! ತಸ್ಯ ತಸ್ಯಾ ಚಲಾಃ
ಶ್ರದ್ಧಾಂ ತಾಮೇವ ವಿದಧಾಮ್ಯಹಮ್]

ಬೆಳಕಿನಿದೆಯನೊತ್ತಿ ಕತ್ತಲು ಹೆಡೆಯನೆತ್ತಿ ಕೂತಿದೆ
ಬಾಳ ಹಂದರದಲ್ಲಿ !

[ತಮಸೋ ಮಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಮಯ]

*

ಅದರ ಮುರಿದ ಕೈ ಮುರಿದ ಕಾಲು ಬಿದ್ದಿದೆ
ಮೂರು ಮೊಳದ ಮೂಳೆಯ ' ಸತ್ಯ ಬಂಧುರ ! '

*

ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದೆ ನೆಲಕೆ.....
ಬಸಿರು ಒಡೆದಿದೆ ಬುವಿಗೆ.....

*

ಮೂಲೆಯಲಿ ನೆಲದ ಕಣ ತೆರೆಯುತ್ತಿದೆ ಬಾಯಿ
ಒನ್ನೆ ಮಗು !
ಒನ್ನೆ ತಾಯಿ.....
ಕೂಗು ಸದ್ದು....
ಹೆಚ್ಚಿರಿ ಕೈಗಳನು....
ಹಣೆಯನಳಿಸಿ ಹಾಕೆ....
ಮುಡಿ ? ಬದಿಯಲಿದ್ದ ಯುವಕ ನುಡಿದ
ಓ ! ಇರಲಿಬಿಡಿ ಇನ್ನು ಸಣ್ಣಾಕೆ !
ಮತ್ತೆ ಅಳು, ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ ಎದುರಿಗಿರುವ
ಹೆಣದ ಹಂದರಕೆ !

ಸಭೆ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿ : Meetingsಲು ಕಂಡೊಲನ್ನು
'ಆತ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷ, ಮೋಕ್ಷ ಸಿಗಲಿ !'

*

ಅಳುವವರ ಪಾಲಿಗಿದೆ ನೆಲದೊಡಲು ಮತ್ತೆ ಬಾಹು ಬಯಲು
ಮತ್ತೆ ಬಾನೆಡೆಗೆ ನಡೆದವಗೆ ಆ ಭಗವಂತನೇ ಪಾಲು !
ಎಲ್ಲವನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ ನಡೆದಿಲ್ಲವೇ ಆತನಡಿಗೆ ಈತ

[ಸರ್ವ ಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವೃಜ
.....]

ಅಂತೇ ಮೋಕ್ಷ; ಮುಂಗೈಯ ತುತ್ತು
ಆ ಕುಂಭ ಮೇಳದಲಿ, ತುಳಿತದಲಿ ಸತ್ತವರ
ಕುರಿತು ಕನಿಕರದ ವರವ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ (?)
'ಮೋಕ್ಷ ಲಭಿಸಿದೆ ಅವರಿಗೆ' - ಎಂದು - ಅಂಥ ಮೋಕ್ಷ!
ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಬಿಟ್ಟು, ಒಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ತಲೆಕೊಟ್ಟು
ಹೊರಟವಗೆ ಮೋಕ್ಷ.

["....Rajas and Tamas change into their
divine substitute."]

ಓ ! ಅದು ಭಾರಿ ಬಿಜಿನೆಸ್ಸು

....Exportಲು ಇಂಪೋರ್ಟ್‌ಲು

.... ಒಮ್ಮೆ ರಜಸ್ಸು, ಒಮ್ಮೆ ತಮಸ್ಸು

ಆ ಬಿಜಿನೆಸ್ಸುಗಾರ ಎಲ್ಲದರ ಸಾಕಾರ

[ಓಂ ಪೂರ್ಣಮದಃ ಪೂರ್ಣಮಿದಂ ಪೂರ್ಣಾತ್

ಪೂರ್ಣ ಮದುಚ್ಯತೆ ।

ಪೂರ್ಣಸ್ಯ ಪೂರ್ಣಮಾದಾಯ ಪೂರ್ಣ ಮೇವಾನ ಶಿಷ್ಯತೆ ॥]

ಓಂ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ!

ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಬೆಳಕು ತಂದಿದೆ

ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ ತಾಯಿ

ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಮೂಡಣ ಕೆಂಪಾಗಿ

ನೆಲ ಜಲ ರಂಗಾಗಿ

ಬಂದಿದೆ, ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ ತಾಯಿ

ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಅರುಣದುದಯದಿ

ಸರ್ಕಿಣ್ ಚಂದದಿ

ಚಲುವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ

ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ ತಾಯಿ

ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಬೆಳಗಿನಾ ಮಹಾ ಬೆಳಗು

ನಿತ್ಯ ಚಿನ್ನಯ ಬೆಳಕು

ಬಂದಿದೆ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ ತಾಯಿ

ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಮರವೆಯಾ ಕತ್ತಲೆಯ
 ಓಡಿಸಲು ತಾ ಅರಿವಿನಾ
 ಬೆಳಕು ಬಂದಿದೆ

ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ ತಾಯೆ
 ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಹೊತ್ತು ಹೋಗುತಲಿಹುದು ಮತ್ತೆ
 ಬಾರದು ತಾಯೆ, ಬೆಳಕು ಬಂದಿದೆ
 ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ ತಾಯೆ
 ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಹೊತ್ತು ಹೋಗದ ಮುನ್ನ
 ಬೆಳಕು ಕಳೆಯದ ಮುನ್ನ
 ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ ತಾಯೆ
 ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಮನದ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ ತಾಯೆ
 ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ
 ತಾ ಬೆಳಕು ತಂದಿದೆ
 ಬಾಗಿಲ ತೆರೆ ತಾಯೆ
 ಬೆಳಗು ಬಂದಿದೆ

ಕಣ್ಣುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ

.....ಕಣ್ಣುಂಬಿ
ಮನದೊಂಬಿ, ಕೋಕರಸದಿ
ಎದೆಯ ಬಟ್ಟಲುದುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ

ಪ್ರತಿದಿನದ, ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿ
ಅತ್ತತ್ತು, ಕಂಠೀರ ಕೋಡಿ
ತಾ ಹರಿದು, ಎದೆಯು ಬಿರಿಯ ಬಂದಿದೆ

ನೀರ್ದುಂಬಿದ ಕಂಠ
ಮಂಡಾಗಿ, ಮಬ್ಬಾಗಿ ಕತ್ತಲೆ -
ಹೋರೆ, ನಿನ್ನ ನೆನಪು ಬಗೆಗಂಠ ತೆರೆಯುತ್ತಿದೆ

ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಮರಣದಪ್ಪುಗೆಯಲಿ
ತನ್ನದೆಲ್ಲವನರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು, ವಿರಹ
ಜೀವ ಹಗಲಿರುಳು ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದೆ

ಇತ್ತ ನನ್ನ ಸಾಡು ಇಂತಿರಲು
ಅತ್ತ ದೂರದಲಿರುವ ನೀ, ಸುಖದಿ
ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವೆಯೆಂದು ಹೇಗೆ ಭಾವಿಸಲಿ

‘ ನಿಮ್ಮ ಬಗೆಗೆ ಎಲ್ಲವನೂ ಬರೆಯಿರಿ ’
ಎಂದು ಬರೆದರೆ ನಾನು
ಏನೆಂದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬರೆಯಲಿ

ಒಡೆದ ಕನ್ನಡಿಯ ಬಾಳು
ಬರೆದು ತಿಳಿಸುವುದೇನು ?
ನಿನಗರಿಯದುದೇನಿಹುದು ಎನ್ನೊಲವೆ ?

ಎನ್ನ ಪಾಡು ಏನೇ ಇರಲಿ
ನೀ ಮಾತ್ರ ಅತ್ತತ್ತು ಕಾಲ
ಕಳೆಯಬೇಡ ಎನ್ನಾತ್ಮದರಸಿ

ಉರಿಬರಲಿ ಸಿರಿಬರಲಿ
ಬಾಳಿನಲಿ ಬಂದುದೆಲ್ಲವೂ
ಶಿವ ಕಾರುಣ್ಯ ಶಿವ ಪ್ರಸಾದ

ಹಂಬಲಿಸಿ ಹೇಳುತಿಹೆ

ಅಳುವುದೆಂದಿಗು ಬೇಡ

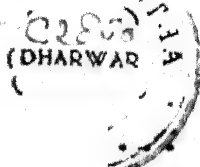
ಕಂಠೀರನೊರಸಿಕೊ

ಅಯ್ಯೋ . . ಕಣ್ಣುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ !

ಅಕ್ಕನೋಲೆಯನೋದಿ

“ ಸೊಸೆಯ ಮದುವೆಗೆ ಎನ್ನ ಕರೆಯಿಸಲು
ಮರೆಯದಿರು ” ಎಂದು ನಾ ಬರೆದಾಗ
“ ಆದರದ ಸೋದರ ಮಾವನನು ಬಿಟ್ಟು
ಅದು ಲಗ್ನವಾಗುವದಂತೆ ? ” ಎಂಬ
ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕದ ಸಾಲು ಅಕ್ಕರತೆಯ
ಅಕ್ಕನೋಲೆಯೊಳಿತ್ತು

ಚಲುವು ಸೌಜನ್ಯಗಳು ನರ್ತಿಸುತ್ತಲಿದ್ದವು
ಅದ ಕಂಡು ಕಂಗಳರಳಿದವು, ಆ ಓಲೆಯೋದಿತ್ತು.
ಅಂದವದು ಕಂಗಳಿಗೆ ಸಹೃದಯನಾತ್ಮಕ್ಕೆ
ಚಂದವಪ್ಪುದು, ತೆರತೆರದಿ ರಸಭಟ್ಟಿ
ನವನೀತಮಂ ತಂದಿಂಟೆತೆನ್ನಾತ್ಮಕೆ ಆ ಓಲೆ
ಬಹುವಿಧದಿ ಸಂತಸವನುಣಿಸಿ ತಣಿಸಿ
' ತಮ್ಮಾಣ ' ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ, ಸಲುಹಿದೆ ತಾಯೀ
ಮಮತೆಯ ಅಕ್ಕ ವಂದಿವೆ ತವಸುವ ಪದ್ಮಗಳಿಗೆ.

ಸರ್ವಾರ್ಪಣ

ಓ ! ತಾಯೆ ! ಇಂಬುಗೊಡು
ರರಣಾಗಿ ಬಂದಿಹೆನು
ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಬಂದಿಹೆನು
ಮಾನಾಪಮಾನವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನವೆಂದು

894-814-1
HIR NS3

ನನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲಿ
ನನ್ನೆಲ್ಲ ಬಾಳ ಘಟನೆಗಳಲಿ
ನನ್ನ ರಕ್ತದ ಕಣ ಕಣದಲಿ
ನೀನಿರುವೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ನಚ್ಚಿಹೆನು

ಕಷ್ಟದಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ನಶ್ವರದ
ಮನೆಮಾರುಗಳ ಬಿಟ್ಟು
ಕಾಡಿನಲಿ ತಿರುಗಿ ಜೀಸತ್ತು
ನಿನ್ನಡಿಯ ಹುಡಿಯಾಗ ಬಂದಿಹೆನು

ಕರುಣೆಯಿಂ ಇಂಬುಗೊಡು ಓ ! ತಾಯೆ ಜಯದೇವಿ
ನಿನ್ನನೇ ನಂಬಿ ಬಂದಿಹೆನು, ನಿನ್ನ ಪಾದತಲದಲಿ
ನನ್ನದೆನ್ನವೆಲ್ಲವನು ಸರ್ವಾರ್ಪಣ
ಭಾವದಲಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ಓ ! ತಾಯೆ

ಓ ! ತಾಯೆ ! ಇಂಬುಗೊಡು
ಶರಣಾಗಿ ಬಂದಿಹೆನು
ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಬಂದಿಹೆನು
ಮಾನಾಪಮಾನವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನವೆಂದು

ಓ ! ಕಾಲಪುರುಷ

...

ನೃತ್ಯಗೈ ಓ ! ಕಾಲಪುರುಷ ನೃತ್ಯಗೈ !
ದಿಕ್ಪಟಕೂ ಸುತ್ತಿಬರುವಂತೆ ನೃತ್ಯಗೈ !

*

ಭಸ್ಮ, ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ
ಮಾರ್ತಂಡ, ಚಂದ್ರಯುಗ ದೀಪ್ತಿನೇತ್ರ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೂ ನಡಗುವಂತೆ ನೃತ್ಯಗೈ !

*

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಸರ್ಪಭೂಷಣ
ತಾಂಡವ ಲಾಸ್ಯ, ಉಭಯಮುದ್ರಾ
ಪ್ರತಿಪೆಚ್ಚೆಗೂ ಹೊಸ ಗತಿ ನೃತ್ಯಗೈ !

*

ತ್ರಿಶೂಲ, ಗಂಗಾಧರ
ಗಜ, ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಧಾರಿ, ಜಟಾಜೂಟ
ಓ ! ವಿಶ್ವಭಂದದ ಭಾಸ್ಕರ ನೃತ್ಯಗೈ !

*

ಸರ್ವೇಶ, ಗೌರಿಶ
ಓ ! ಮಾಯಾಕಾಲ ಓ ! ಕಾಲಪುರುಷ
ಪ್ರಚಂಡ ಭವ್ಯಾಕಾರ ಸಾಕಾರ ನೃತ್ಯಗೈ !

... ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷಿ

ನೂತನ ಸರ್ತನ
ಕರಸದ ಮುದ್ರೆ ನೂತನ ನೂಪುರ
ಧಮರುಗದ ನವೀನ ಸ್ವರದಿಂ ನೃತ್ಯಗೈ !

*

ಸಕಳ ಕಳಾಸಿಧಿ
ಸರ್ವ-ಅಲಂಕೃತ ಭೂಸೂ
ಸಕಳ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿರ್ಮಲ ನೃತ್ಯಗೈ !

*

ಅಕಾರ, ನಿರಾಕಾರ
ನಿರ್ವಿಕಾರ, ಲೇಸೊಂದು ಉಳಿದು ಕೆಡುಕೆಲ್ಲ
ಅಳಿವಂತೆ ಓ ! ಮಹಾಕಾಲ ನೃತ್ಯಗೈ !!

*

ನೃತ್ಯಗೈ ಓ ! ಕಾಲಪುರುಷ ನೃತ್ಯಗೈ !
ದಿಕ್ಪಟಕೂ ಸುತ್ತಿಬರುವಂತೆ ನೃತ್ಯಗೈ !

ಕಾರುಣ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ

...

ದಿವಾರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಬಯಕೆ ನನ್ನ ಆದರ್ಶವನು
ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ; ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತ ಮಾಡು ಪ್ರಿಯ!

ಈ ಭಂಗುರವಾದ ನನ್ನಾಶೆಯನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸು, ನಶ್ವರದ
ಈ ಬಾಳಿನ ಮೋಹವನು ತ್ಯಜಿಸಲು ನನಗೆ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೀಡು

ನಿನ್ನದೊಂದು ಸುವರ್ಣ ಜ್ವಾಲೆ ನನ್ನ ದೇಹದಲಿರುವ
ಷಡ್ವೈರಿಗಳನು ಭಸ್ಮಗೈದು ನನ್ನಾತ್ಮದ ಹಿರಿಮೆಯನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿ!

ಮರ್ತ್ಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ನನ್ನೀ ಜೀವನನು ಅ-ಮರ್ತ್ಯದ
ಚೌಕಟ್ಟಿನಲಿ ಸರಿಗೊಳಿಸುವ ಪರಿಯ ತಿಳುಹಿ ಕಾಪಾಡು!

ಎದೆಯ ಪಾತ್ರೆಯನೆಲ್ಲ ಸ್ಫಟಿಕದಂತೆ ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸು,
ಅದರಲಿ ಅನುರ ಲೋಕದ ಅಮೃತವ ತುಂಬಿ ಬರಿಸು!

ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿಘ್ನ, ಈ ಸಂಕಟ ಈ ಮೋಹ-
ಜಾಲ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿ ಈ ಜೀವ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಕರುಣಿಸು!

ಎನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ನೀ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಈ ಜೀವ
ನಿನ್ನ ವಿರಹದ ಬೆಂಕಿಯಿಲ್ಲದುದರಿಯಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿದೆ!

ನನ್ನೀ ಸಾಧನೆಯಲಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಕಾಂತಿ ವೈದೋರಿ
ಬರುವಂತೆ ಎನ್ನೊಡೆಯ ನೀನು ಕಾರುಣ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡು.

ನೀನೇ ಬೇಕು

ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮದ ಸಿಂಧು
ಸ್ನೇಹ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ತವರೆ
ಎನ್ನ ಸುಕೃತದ ಸಿರಿಯೆ
ನೀನು ನಿತ್ಯವಾಗು! ಚಿರವಾಗು!

ನಂಬಿಹೆ, ನಚ್ಚಿಹೆ
ನಿನ್ನ ಬರುವನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಹೆ
ಹಿ! ಸುಲಲಿತೆ ಸಂಸನ್ನೆ
ಪ್ರೇಮಾಂಭೋರಾತಿ ನೀ ಎನ್ನವಾಗು!

ಗವೀಶನಡಿ ತಾ ಕೈಲಾಸಮದು ...

ಕಳೆಯ ! ನಿನಗಿಂದು ಎನ್ನ ಗುರುವಿನ
ತಾಣದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳುವೆ ಬಾ
ಐತ್ತನನ್ನೆಡೆಗೆ ಇಡು ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನಮಂ
ಎಲ್ಲವಂ ಕೇಳ ಸಾರ್ಥಕವು ನಿನ್ನ ಜನುಮ
ಬರಿಕೇಳಿದೊಡೆ ಪಾವನವಾಗಿವುದು ನಿನ್ನಾತ್ಮ
ಇಂತಿರ್ಪ ಗವೀಶ ನಿಲಯದ ಮಹಿಮೆ ಪೇಳುವೆ ನಾಂ

ದಕ್ಷಿಣದೀನಾಡು ಕಾಶಿಯಂದದಿ
ಪವಿತ್ರವಾಗಿವುದು ಈ ಕೊಪಣನಗರಮು
ಬನದ ಪುಣ್ಣಿಮೆಯದಾಂಟೆ ತದಿಗಿಯ
ಪುಣ್ಯದಿನದಿ ಸವಾಡ ಪುರುಷನ ಪೊನ್ನಕಳಸದ ರಥವು ತಾ
ಜಗದ ಜನಕೆ ಪ್ರೊಸಜೇತನವನ್ನೀಯುತ್ತಲಿ
ರಥವು ತಾ ಸಾಗುತ್ತಿರುವು ಪರಂಪರೆಯಿಂದದಿ

ಪುಣ್ಯಮಠವು ಬೆಟ್ಟವಾಡಿಯಲಿ
ಗವಿಯುವರವಲಿ ತಾ ಪಾಯಾಗಿ ಪವಡಿಸಿವುದು
ಮಠದ ಸುತ್ತಲೂ ನಾಲ್ಕೆಸೆಯಲೂ ಗುಡ್ಡದಾ
ಕೋಟೆ ತಾ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿವುದು
ಮಠದ ಮುಂದಿ ಪವಿತ್ರ ಗವೀಶ ಕೆರೆ
ಕಾಲ ಕಾಲಕೂ ನಿರ್ನಿಗಂತು ಪಾಯಗವಿನ ಜೀವ ತಡೆಪಡುತ್ತಿರುವು

ವಿದ್ಯದಾಲಯವಾಗಿ ಶಿಷ್ಯವೃಂದದ
ಬೀಡಾಗಿ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಗರವಾಗಿ
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತವರ್ಮನೆಯಾಗಿ
ಮೇಣ್ ಭಕ್ತಿವೃಂದಕೆ ಪ್ರಸಾದ ನಿಲಯವಾಗಿ
ಪ್ರತಿ ದಿನವು ಸಾವಿರಾರು ಜನಕೆ ತಾ
ಪ್ರಸಾದವನಿತ್ತು ಪುಣ್ಯಜೀವಿಗಳನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಹುದು

ದರ್ಶನಾರ್ಥಿಗಳು ಕೆರೆಯಲಿ ಮಿಂದು
ನೂರಾರು ಮೆಟ್ಟಲವನೇರಿ ಪೋಗೆ ಕಾಣ್ಬುದು
ಗವೀಶನಡಿಗೊಯ್ಯುವ ಪುಣ್ಯದಾ ಪಿರಿದ್ವಾರಮು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಂಟೈಜ್ಜೆ ಪೋಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿರ್ಪ ಗುಡಿ ತಾ
ಕಂಗಳಿಗೆ ಅಂದವಾಗಿ ಹೃದಯಕೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ
ಗೋಚರಿಪುದು ಪವಾಡ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಂದಿರವು ತಾ

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪೋಗೆ ಕಿರಿಬಾಗಿಲವೊಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸುವದ
ಕೆಳೆಯ ತಲೆವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಒಳಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಗರ್ಭ
ಗುಡಿಯಲಿ ನೆಲಿಸಿರುವ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ತಾ
ಕಂಗೊಳಿಸುವದು ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ತಾನಾಗಿ
ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ತ್ರಿಕಾಲ ಪೂಜೆ ಅತಿ ನೈಭವದಿ
ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂ ನಿಯಮದಿ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರ್ಪುದು

ಮತ್ತೆ ಪೊರಮೊಟ್ಟು, ಮಂದಿರದ ಹಿಂಬದಿ ಪೋಗೆ
ಕಿರಿ ಪಿರಿದ್ವಾರ ಕಾಣ್ಬುದು ಸು-ಹೃದಯ
ಹುಂ ! ಮುಂದೆ ನಡೆ ಜಗದ್ವಂದ್ಯ ಮಂಗಳವಾಯ್ತು

ಮೂರ್ತಿ ತಾ ಮಂಡಿಸಿರುವುದು ಪದ್ಮಾಸನದಿ
ಸಂಚ್ಛಿದಾನಂದ ಚಿನ್ಮಯ ಮೂರ್ತಿ
ಮರೀಚಾಂತವೀರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ತಾನೇ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ

ವೀಣಾಪಾಣಿಯೇ ಮೈವೆತ್ತಿ ಬಂದಿಹಳು
ಆ ಮಂಗಳವಾಯ ಸಿದ್ಧಗುರುವಿನ ಮೂರ್ತಿಯಲಿ
ಸದಾ ಶಾಂತಮುಖವಾದರೂ ಗಂಭೀರ ಮುಖಮುದ್ರೆ
ಯಾರು ಪೋದರೂ ಅದೇ ಆದರ ಅದೇ ಮಂಗಳವಾತು
ನಗುಮೊಗದಿ “ ಬನ್ನಿ ಸೌಖ್ಯವೆ ” ಎಂದುಸುರಿ
ಅವರವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವ ಬಯಸಿ ಮಂಗಳವ ನೀಡುವರು

ಅಗಾಧವಾದ ದೀರ್ಘಜ್ಞಾನೋನಾಸದಿ
ಬಡಕಲಮಾಗಿಹುದು ದೇಹ, ಆದೊಡೇಂ ಅದೆಂಥ
ಧೀಶಕ್ತಿ ತುಂಬಿಹುದು ಬಡದೇಹದಲಿರುವ ಆತ್ಮದಿ
ಚಿರಂತರವೂ ಸತ್ಯ-ನಿತ್ಯ-ಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಹೀಗಲ್ಲಮೇಂ
ಅನಂದಲೀನಾಡು, ಅನಂದಲೀಬಾಳು
ಎಲ್ಲವೂ ಸೊಗವು, ಎಲ್ಲವೂ ಜೆನ್ನು, ಎಲ್ಲವೂ ಪೊನ್ನಲ್ಲಮೇಂ

ಎನು? ಕಳೆಯ ಕಣ್ಣಿಂದೆ ಬಂದು
ನಿಂತಿತೆ, ಆ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಇಷ್ಟರಲಿ ತಾ
ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ನಿನಿಂದಿಗೆ; ಅಂತೆಯೇ
ಪಡೆದೆ ನೀಂ ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವ
ಆತನಂ ಕಂಡ ನಿನ್ನ ಲೋಚನಗಳು
ಪವಿತ್ರವಾದವು ಆವೆಂದಿಗೂ ಸೋದರ

ಇಂತಿಪುರ್ದು ಈ ಸಿದ್ಧಯೋಗಿಯು
 ನೆಲೆವೀಡು; ಆತನ ಕಥೆ, ಚರಿತೆ
 ಪಿರಿದಾದು; ನನಗಳವಲ್ಲ ಎಲ್ಲವಂ
 ಪೇಳೆ; ಅದು ಅನಂತ ! ಅನಾದಿ !!
 ಅದ್ಭುತ ! ಅನೋಘ !! ಕೆಳೆಯ
 ಮತ್ತೆ ಅವನ ಕೃಪೆಯಿರೆ ಹಾಡಿ ತಣೆವೆ ಅವನ ಹಿರಿಮೆಯಂ

ಈತನಿಂ ಪಾವನವಾದ ನಾಡಿನಲಿ
 ಪುಟ್ಟಿದ ಅವನ ಕಿಂಕರ
 ತಾ ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿಯಲ್ಲೆ ಮತ್ತೇಂ
 ಅವನಿಗಿದು ಹೆಮ್ಮೆ, ಅವನದಿದು ಪುಣ್ಯ
 ಅವನ ಹಾಡೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಕೃಪೆ!
 ಅವನ ನುಡಿಯೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಪ್ರಸಾದ !!

ಹೀಗಿರ್ಪ ಪವಿತ್ರ ತಾಣಮಂ ಮರೆತು
 ಮೋಣೊಂದು ಲೋಕಮಿದೆಯೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ
 ಕಲ್ಪನೆಯ ಸಗ್ಗ ಸೊಗಮಂ ಬಯಸಿದೊಡೆ
 ಅದು ತಾ ಪಾಪ ಮಲ್ತೆ ಮತ್ತೇಂ ಪೇಳ" ಕೆಳೆಯ
 ಪವಿತ್ರ ಮಂಗಲಮಯ " ಗವೀಶನಡಿ ತಾ
 ಕೈಲಾಸಮದು " ಇರಲ್ಕೆ ಆ ಸಗ್ಗಕೇಂ ಕೋಡುಂಟೆ ಪೋ.

ಶಿವ ಶಿವೆ

...

ನಿನ್ನ ಮುಖ ಮಂಡಲ ಪರಿಶುದ್ಧ ಅರುಣೋದಯದಂತೆ
ಕಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ ಪ್ರಿಯೆ !

ಮಂಜು ಮಂಜಾದ ನನ್ನೀ ನಶ್ವರದ ಕಣ್ಣುಗಳನು ತೇಜೋಮಯ-
ವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಆ ಬೆಳಕು ಸಖಿ !

ಮಹಾ ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಕನು ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆ
ನಿನ್ನಾ ತೇಜಸ್ವಿ ಮುಖದಲಿರುವ ನೇತ್ರದ್ವಯ !

ನಿನ್ನಾ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ವೀಣಾನಾದ ಮೇಲೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನ
ನಿನ್ನ ಸಂಗ ಸುಖದಲಿರಿಸಲೆಂದು !

ಹುಚ್ಚು ಪ್ರೇಮ ನಿನ್ನ ಸಿರ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲಿ ಮತ್ತೆ
ಮತ್ತೆ ಹುಚ್ಚೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ !

ಬೆಳಗಿನ ಮಂದ ಸಮೀರಣ ಸವಿಸುಳಿಯುತ್ತಿದೆ
ಎನ್ನೆದೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ದರುಶನದಿ !

ಕನಸಿನ ಸಂತಸವು, ನನಸಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲಿ ಬೀಜಕಳೆ
ತುಂಬುತ್ತಿದೆ, ನೀ ಎನ್ನವಳಾಗುವಿ ಎಂಬುದೆಯಲಿ !

ನಿನ್ನ ಸ್ವರ್ಗದ ಬಲದಿಂದ ಈ ಮಣ್ಣು ಮುಂದಿನಲಿ ಜೈತನ್ಯ
ತುಂಬಿ ಬಂದಿರತೊಡಗಲಿದೆ ಈ ಜೀವ !

ನಿನ್ನ ಅಧರ ಸ್ಪರ್ಶದಿ ಸಂತಸದ ಹೊನಲು ಹೃದಯಕೊಳದಂಚಿ -
ನನರೆಗೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ ಈ ಜೀವ !

ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನು, ನಿನ್ನ ಅಧರಾಮೃತವನು ನನ್ನರಿವು ಆಳವಾಗಿ
ಸವಿದಾಗ, ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವ ಬರಬಹುದು ನನ್ನಲ್ಲಿ !

ಮಾನವತ್ವದ ಕನಸಿನ ಮೇರೆ ಮೀರಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದು
ಎದೆಯಾಳದಲ್ಲಾಗ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಹಿರಿಯ ಸವಿಗನಸು !

ನನ್ನೊಲುಮೆಯ ಗೆಳತಿ, ಅಮೃತಮಯ ವಾತಾವರಣದಲಿ
ನಮ್ಮಾತ್ಮಗಳ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಆಲಿಂಗನವಾದೊಡೆ;

ನಮ್ಮಾಲಿಂಗನದಲಿ ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಪರಮ
ಪಾವನ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ಶಕ್ತಿ ಸಮ್ಮಿಲಿತವಾದೊಡೆ;

ಆಗ ನಾ ಶಿವ ನೀ ಶಿವೆ !

ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷ

ಮಧುಮಾಸ ಬಂದಿತ್ತು
ಹೂ ಅರಳಿ ನಿಂತಿತ್ತು
ಪರಾಗ ತುಂಬಿ ಸೂಸಿತ್ತು
ಭ್ರಮರ ಗುಂಯ್ ಗುಟ್ಟಿತ್ತು

ಹರೆಯು ಎದೆಯಲಿ ತುಳುಕಿತ್ತು
ಅಂತೆ ಎದೆ ತುಂಬಿ ನಿಂತಿತ್ತು
ಪಕಳೆಗಳಲಿ ನಗೆ ತುಳುಕಿ ಚಲ್ಲಿತ್ತು
ಬಾಯೆಂದು ಕರೆಯ ನೀಡಿತ್ತು

ತುಂಬಿ ಬಂದಾಗ ಹರ್ಷ ಉಕ್ಕಿತ್ತು
ನಸುಗೆಂಪು ಗಲ್ಲಗಳಲಿ ಮಿರುಗಿತ್ತು
ಸಂತಸದ ಹೊನಲು ಹರಿದಿತ್ತು
ಆಗ ಆರಡಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಡಿತ್ತು

ಕವಿ ಕಂಡ ಈ ದೃಶ್ಯ ರಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು!
ಕವಿ ತಿಳಿದ ಈ ರಹಸ್ಯ ಗೂಢವಾಗಿತ್ತು!!

ಪ್ರಭಾತ ದರ್ಶನ

ನೀನು ಮೊನ ತಾಳಿದೊಡೆ

ನಿನ್ನ ಮಹಾ ಮೊನವನೇ

ನನ್ನ ಹೃದಯ ತುಂಬ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವೆ !

ನಾನು ಶಾಂತಳಾಗಿ, ಸಹನಶೀಲೆಯಾಗಿ

ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ನೀಲಾಂಜನದಿಂ ತಲೆವಾಗಿರುವ

ರಜನಿಯೋಲ್ ಬರುವ ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರತಿಕ್ಷೆ ಗೈವೆ !

ಬೆಳಗಿನ ಮಹಾ ದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ

ಈ ಕತ್ತಲು ಕಳೆದು ಹೋಗಿ, ಆಕಾಶದಲಿ ಪ್ರಕಾಶದ

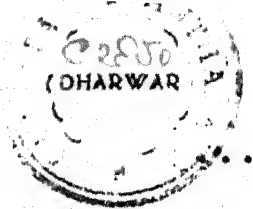
ಸ್ವರ್ಣ-ಸಮುದ್ರದ ಹಾಗೆ, ನಿನ್ನಮಧುರ ಧ್ವನಿ ತುಂಬುತ್ತಿದೆ!

ಅಗ....ನಿನ್ನ ವಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲಕಲ ಕೂಜನದಲಿ

ವನ-ನಿಕುಂಜಗಳಲಿ, ತುಟೆ ಅರಳಿಸುವ ಹೂಗಳಲಿ

ನಿನ್ನ ಸುಸ್ವರ ಪ್ರಸ್ಫುಟಿತಗೊಳುವದನು ನೋಡುವೆ !

[ಮೂಲ : ಕವಿ ರವೀಂದ್ರರು]

ಪ್ರೀತಿ

ಈ ನೆಲದ ಹೂದೋಟದ ಕೋಟ್ಯಾಂಶದ ಲತಾಮಂಟಪ
ಗಳಲ್ಲಿ, ನೂರು ನೂರು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ-ವಕ್ಕಿಗಳು ಚಂಚಲಮಯ
ಪುಷ್ಪರಾಶಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ-ಗೀತೆ ಸಾಡುತ್ತಲಿವೆ!....

ಅದೇ ಅರಳಿ ಪುಳುಕಿತಗೊಂಡಿರುವ - ಜಿಂಗುಲಾಬಿಯ -
ಮಿದು-ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ನವ ವಸಂತ ಮಾಸದ ಭ್ರಮರ
ಮನದುಂಬಿ ಸಾಡುತ್ತಲಿದೆ-ನೃತ್ಯಗೈಯುತ್ತಲಿದೆ!....

ಬೆಳಗಿನ ನವಿರಾದ ಗಾಳಿಗೆ ಅದೇ ತುಂಬು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ವಿಕಸಿತಗೊಂಡಿರುವ ಪುಷ್ಪದೆದೆಯನಸ್ಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿಯ ಮಕರಂದ
ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಿದೆ-ಮತ್ತೊಂದು ತುಂಬಿ!....

ತುಂಬಿ, ಅದೇ ಅರಳಿರುವ ಹೂವ-ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ-ಮಕ-
ರಂದ - ಪರಾಗ - ಆ ಹೂಜೇನು ಕುಡಿದು, ರ್ಪುಂಕರಿಸುತ್ತಿದೆ!
ಹೂವಿನೊಂದಿಗೆ ಸುಸಿಲಾಟವಾಡುತ್ತಿದೆ!....

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಜೇತನಾನುಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸಂಧ್ಯಾ
ಸಮಯದ ರಮಣೀಯ ದೃಶ್ಯಮಯ ಕಾವ್ಯಯುಕ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ,
ಕುಕಿಲ್ವ ಕೋಗಿಲೆ, ಕಾಜಾಣಗಳು ಪ್ರೀತಿಸು - ಎಂದೇ ಹೇಳು
ತಿವೆ, ಪ್ರೀತಿಯನು ಕುರಿತೇ ಹಾಡುತ್ತಿವೆ!

ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮದ ಮಹತಿಯನರಿತವರ ಪಾಲಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯೇ
ದೇವರು! ಪ್ರೇಮವೇ ದೇವರು! ಇಲ್ಲವೆ ದೇವರೇ ಪ್ರೀತಿ
ದೇವರೇ ಪ್ರೇಮ!!....

ಪ್ರೀತಿಯನು ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೆ - ಪ್ರೀತಿ-
ಪ್ರೇಮ-ಪ್ರೀತಿಸುವಿಕೆ-ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಆನಂದದಷ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ!
ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಿದೆ!....

ಪ್ರೀತಿ-ಎದೆಯೊಳಗಿನ ಮುಗುಳು ! ಪ್ರೀತಿ ಮನದಾಚೆಯ
ಬದುಕು ! ಅದು ನಿರಾಕಾರ ! ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದು ! ಅಂತೇ ಅದು
ಶಬ್ದದಾಚಿನ ಮಾತು !....

ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೀತಿಸಿದಷ್ಟೂ ಜೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ! ಅದಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ
ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ ! ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ ! ಅಂತೇ
ತುಂಬಿದುದು ತುಳುಕದು ನೋಡಾ !....

ಪ್ರೀತಿ-ಮಧುರ ಅನುಭವ ! ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವನು
ಪಾವನ ಚರಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ ! ಪ್ರೀತಿಯನು ಪ್ರೀತಿಸಿದವನ ಅನು-
ಭವ ಹೇಳಲಾಗದು ! ಬರೆಯಲಾಗದು ! ಅದು ಕೂಸು ಕಂಡ
ಕನಸು ಕಾಣಾ !....

ಪ್ರೀತಿ-ಮಧುರ ಯಾತನೆ ! ಇಂಥ ಮಧುರ ಯಾತನೆಗಳು
ಎನಿತಿದ್ದರೂ ಸರಿ, ಅನುಭವಿಸುವದೇ ಪರಮ ಭಾಗ್ಯ !

ಎಳು ಎದ್ದೇಳು ಪ್ರತಿಭೆ

ಎನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಅಪ್ರತಿಮ ರಸಕನ್ಯೆ
ಇಂದಿಲ್ಲದ್ದು ಇನ್ನೆಂದು ಇಲ್ಲವೇಳು

*

ನಿತ್ಯ ನೂತನವಾಗಿರುವ ಪ್ರೇಮದೊಲೆಯ

ನಲಿನಿ, ನನ್ನ ಕಾವ್ಯಲೋಕದ ಜಸದ ಪೆಂಣೆ
ಎಳು ಎದ್ದೇಳು ರಸವಂತಿ ಮಧುರ ಕನ್ಯೆ

*

ಎಳು ಮನದನ್ನೆ ಎಳು

ಎಳು ನಲ್ಲೆ ಎಳು ಶುಭಚಿಹ್ನೆ
ಬಾಳ ನಭದಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿಹುದೇಳು

*

ಬಾ ಸನಿಹಕೆ.... ಉಹುಂ.... ಉಹುಂ....

ಹೀಗೆ ಬಾ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಕೆಳದಿ
ಇನ್ನು ಸನಿಹ....ಮುಖ ಹೀಗೆ....ಇತ್ತ

*

ಹಾಂ ! ಹಾಗೆ ಬಲು ಜಾಣೆ ನೀನು

ನಿನ್ನ ತುಟೆ ಹಾಲ್ವೀನು ಸವಿ
ನಿನ್ನ ಹೂ-ಮುಖವೆಲ್ಲ ರಸರುಚಿ ನೋಡು

*

ಅರುಣೋದಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿತ್ತ

ಇದೆ ಈಗ ಮಳೆ ನಿಂತು ಬಾನ್ಸೆಲ್ಲ

ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿದೆ ನೋಡು ಗೆಳತಿ

*

ಮೂರು ದಿನದಿ ವರ್ಷ ಏಕ ತಾರದಿ

ಸುರಿ ಸುರಿದು ನೆಲವ ತಣಿಸಿದೆ

ನಾಡೆಲ್ಲ ಸೊಗಸಿನಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿದೆ ನೋಡು:

*

ಅದೊ ನೆಲವು ಜೇತರಿಸಿ ಬರಡು 'ಬಯಲಲಿ' ಚಿಗುರಿ

ನಿಂತಿಹುದು ನೋಡಿಲ್ಲಿ !

ಹಕ್ಕಿಗಳ ಇಂಚರದಿ ನಾದ ಮೈಮುರಿಯುತ್ತಿದೆ

ಆದರೂ ನಿನ್ನಿರವು ಕಾಣದಿಲ್ಲಿ !

*

ಕಂಗಳೋ ಹಸಿದಿಹವು ಮನವು 'ರಣರಣವೆಸಿಸಿ'

ಎಂದು ನಿನ್ನಯ ಬರುವು ಎನ್ನ ಮುಗ್ಧ !

ಬದುಕಿನಲಿ ತುಂಬುವೆಯ ನಿನ್ನ ದರುಶನ ಸುಧೆಯು

ಚೆಲುವಿನಾಣೆಯನಿಟ್ಟು ಕರೆವೆ ಸ್ನಿಗ್ಧ !

ಹೊಸ ಬಾಳಿಗಾಹ್ವಾನ

ನೂರು ಧರ್ಮ, ನೂರು ಜಾತಿ
ನೂರು ಪಂಥ, ನೂರು ತರ್ಕ
ಈ ವಿತರ್ಕಗಳೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಲಿ

ಪ್ರೇಮವೊಂದೆ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ
ಸಮತೆಯೊಂದೆ ಎಲ್ಲ ನಿಯಮ
ಒಡನೆ ಮಾಡಿ ಬೆಳಗಲಿ

ಸತ್ಯ ಪಥವು, ಸದ್ವಿವೇಕ
ಸದಾಚಾರ ಸಾಮಗಾನ್
ಸದಾ ಸತ್ಯ ನೆಲಿಸಲಿ

ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟತುಂಬಿ
ಗೇಯ ಗೈದು ಸುಖಿಸುವಂತೆ
ನಮ್ಮ ಜನತೆ ಸುಖಿಸಲಿ

ಈ ನಿರಾಶೆ ದುಃಖ ದುಗುಡ
ದುರ್ವಿಲಾಸಗಳನು, ಬರುವ
ಹೊಸತು ಬಾಳು ಮೆಟ್ಟಲಿ

ಅಂದು ನಿಖಿಲ ಜೀವ ಕೋಟಿ
ಸರ್ವ ಜಗದ ನಿರುತ ಶಾಂತಿ
ಪ್ರೇಮವೊಂದೆ ಧರ್ಮಶಾಂತಿ

ಕಂಠಾಭರಣ !

ಜನರು ನಮಗೆ ಕಲಂಕಿಯೆಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ
ಅನ್ನಲಿ ಬಿಡು, ನಮಗೆ ದುಃಖವೇಕೆ ?
ನಿನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಬಂದಿರುವ ಈ ಕಲಂಕ
ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅದುವೆ ಕಂಠಾಭರಣ ದೇವಿ !

[ಮೂಲ : ಕವಿ ಚಂಡಿದಾಸ]

ಯಾರು ?

...

ಗಾಳಿ ಸೋಂಕದ ಹೂ, ಅಳಿಮೂಸದ ಪುಷ್ಪ ಶುದ್ಧ ಹೃದಯದಿಂ
ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಲಿ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ದೂರ ಹೋದುದೇಕೋ !
ಮಧುರ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭಾವದೀಪ್ತಿಯಿಂ ಜೀವ ಜೀವಕು
ಸಾಗಿ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ತೆರಳಿದುದೇಕೋ !
ಚಿತ್ತ ಭಿತ್ತಿಯಲಿ ಮೂಡಿ ನಿಂದು - ಎಂದೂ
ಇರುವೆನೆಂದು ನುಡಿನುಡಿದು ಹೋದುದೇಕೋ !

ಅಲುಗಿ ಹೋಯಿತು ಸೆರಗು ಬರಿಯ ತೆರೆಯಂತೆಯೇ
ಪ್ರೇಮದಿಂಚರ ನುಡಿದು ಮಾಧುರ್ಯವನಿತ್ತು ನಡೆದರಾರೋ !
ಏನೆಂಥ ಸೊಗವು, ಅದೆಂಥ ಮೋದವೋ ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಕೋಲ್ಮಿಂಚಿನೋಲಿದೆಯ ತಟ್ಟಿ ಮರಳಿದರಾರೋ !
ಒತ್ತರದಿ ಪರಿದಾಡೆ ನರನರದಿ ನೆತ್ತರವು
ಪ್ರೇಮದಂಚಿನ ಸೊಬಗ ತುಂಬಿ ತೆರಳಿದರಾರೋ !
ಪುಷ್ಪಗಳ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳರಳಿದವು
ತರತರದ ಬಣ್ಣಮಂ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೋದವರು ಯಾರೋ !

ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲಿ

ನನ್ನ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ
ನೀನು ನೀಲಾಂಜನವ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ
ನೀನು ತಂದ ಬೆಳಕಿನೊಂದಿಗೆ
ನಿನ್ನನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದವು ಮೂರು ಲೋಕಗಳು.

[ಮೂಲ : ಕವಿ ಚಂಡಿದಾಸ]

ಬಾಳ ದೇಗುಲದಲಿ!

ಬಾಳಿನಲಿ ಅನುರಾಗದಿಂ

ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳಸೆ ಪ್ರೇಮದಿಂ

ಒಲುಮೆ ಒಲಿಸೆ ಬಾಳಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ

ಹೊಸ ಕಳೆಯು ತುಂಬಿ ಬರಬಹುದು!

ಬಾಳ ದೇಗುಲದಲಿ

ಪ್ರೇಮ ದೀಪ್ತಿಯ ಬೆಳಗೆ

ಸತ್-ಚಿತ್-ಅನಂದ ಒಲಿದು ಬರೆ

ಬಾಳಿನಲಿ ಹೊಸ ಬೆಳಕು ತೂರಿ ಬರಬಹುದು!

ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಬೆಳಕು !

ರಾಮಿ ! ನೀನು ನನ್ನ ರಮಣಿ
ನೀನು ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನ ತಂದೆ
ನನ್ನ ಸಂಧ್ಯಾಪೂಜನ ನೀನೇ ನನ್ನ ಭಜನ
ನೀನು ನನ್ನ ಗಾಯತ್ರಿ ವೇದಮಾತೆ !

ನೀನು ವಾಗ್ವಾದಿನಿ ದುರ್ಗತಿ ನಾಲಿನಿ
ನೀನು ನನ್ನ ಕಂಠಾಭರಣ !
ನೀನು ಮುಕ್ತಿ ನೀನು ಶಕ್ತಿ
ನೀನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಬೆಳಕು !

[ಮೂಲ : ಕವಿ ಚಂಡಿವಾಸ]

ಮಹಾದೇವಿ !

...

ಓ ! ತಾಯೆ !

ನನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಜೀವನವೂ ನಿನ್ನ
ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಿಂದ ಬಂಧಿತ-
ವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಂ ನಾ ಬಲ್ಲೆ !

ಓ ! ಚಿದ್ಭವ ರೂಪಿಣಿ !

ನನ್ನ ಸುಖ ದುಃಖ ಎಲ್ಲದರಲಿಯು
ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಹುದುಗಿದೆ ಎಂಬುದಂ
ನಾ ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಅರಿತಿಹೆ !

ಓ ! ದಿವ್ಯ ಬೆಳಕೆ !

ನನ್ನ ಎದೆಯೊಳದಲಿಹ ಬೆಳಕನು
ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಳೆಯ ಬೆಳಕು ಸ್ಪರ್ಶಿಸೆ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಬೆಳಕು ಮೂಡಬಹುದಲ್ಲ !

ಓ ! ಸರ್ವಶಕ್ತಿದಾಯಿನಿ !

ಸರ್ವಾರ್ಪಣ ಭಾವದಿಂದ ನಿನಗೆಲ್ಲಮಂ
ಅರ್ಪಿಸಿಹ ನಾನು ನಿಶ್ಚಿಂತ
ನಿರ್ಭಯನಾಗಿಹೆನು ತಾಯೆ !

ಓ ! ತಾಯೆ ಶಾಂಭವಿ !

ನಿನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯ ಸತ್ಯತೆಯಲಿ

ನನ್ನ ಇರುವನೇ ಕಂಡಿದೆ

ನನ್ನಲಿ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಸಿಹೆ !

ಓ ! ತಾಯೆ ಭಗವತಿ !

ನಿನ್ನ ಆದಿ ಶಕ್ತಿಯೊಳಗಿನಿಂದಲೆ

ನನ್ನನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಹೆ ಎಂಬುದನರಿತಿಹೆ

ನಮ್ಮೀ ಸಂಬಂಧ, ಅನಾದಿ ಅಗಮ್ಯವೆಂಬುದನು ಬಲ್ಲೆ !

ಓ ! ತಾಯೆ ಕರುಣೆ !

ನಿನ್ನೆದೆಯ ಈ ಮುಗುಳ

ತಾಯ್ತನದ ತಣ್ಣಿನಲಿ

ಸಲುಹಿ ಕಾವಾಡಿ ಕೃಪೆಗೈ !

ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯೊಂದೆ ಸಾಕು !

ಸತ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ತಂದೆ
ಒಳಿತೊಂದನೇ ಉಳಿಸಿ
ಅಶುಭವನೆಲ್ಲ ಅಳಿಸು

ಸೃಷ್ಟಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪವೆನ್ನುವ ಪ್ರಭು
ನೇಹ, ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಬೀಜವನೆ ಬಿತ್ತಿ
ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯೆಗಳ ಕಳೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿಸು

‘ನಾನು’ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ‘ನೀನೆ’ ಆದ ಶುಭವೆ
ಜಗವೆಲ್ಲವೂ ಕಾರುಣ್ಯದ ತವರಾಗಲಿ
ಕಕ್ಕುಲಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ ಪುಟ್ಟಿ ಬರಲಿ.

ಸತ್-ಚಿತ್-ಆನಂದದ ಸ್ವಾಮಿ
ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ಮಂಗಲ ಸಮಯದಿ
ಪಾದವಿಡಿದು ಹರಸು ತಂದೆ ಎನಲು
“ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಕೃಪೆಯಿದೆ ಪೋಗು ಬಾಳಾ ”
ಎನೆ, ಕಂಠನಂಚಿನಲಿ ನೀರ್ದಿಂತಿದ್ದವು ಒಡೆಯ
“ ನಸುಕಿನ ಮುಸುಕಿನಲಿ, ಹನಿಗೊಂಡ ಹೂಗಳು
ಸುಂದರ ಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡು, ಕಂಠು ತೆರೆದಂತೆ ”
ಕಂಠೈಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಮಂಗಳ
ತೇಜಃಪುಂಜ ಮುಖವನೇ ಕಂಡು, ಪಾವನ
ಗೊಂಡವು ದೇವ ಈ ಲೋಚನಗಳು.

ಹನಿ ಕಡಲು ಆದ ಹಾಗೆ
ಅಣು ಮಹತ್ತಾಗುವಂತೆ
ಕರುಣಿಸು ನನ್ನೊಡೆಯ

ಜಗವೆಲ್ಲವೂ ಶಿವನಾದ ಹಾಗೆ
ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶ್ವವಾಗುವಂತೆ
ಹರಸು ಯೋಗೀಶ್ವರ !

ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರ ಲೇಸನೇ
ಬಯಸುವ ವೃತ್ಯಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿ
ನಾ ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಪದ್ಮೋಪ ಜೀವಿ.

